

Προς: Προεδρείο Αντιπροσωπείας ΤΕΕ

Αθήνα, 2-3.11.2007

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΜΟ 3518/2006 ΓΙΑ ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ

1. Σύντομο ιστορικό (για να μην ξεχνιόμαστε...)

Η συζήτηση στην Αντ/πεία γίνεται σε μια στιγμή που αυξάνουν οι αντιδράσεις από την εφαρμογή του 3518/06. Οι αντιδράσεις αυτές είναι, φυσικά, απολύτως δικαιολογημένες. Το πρώτο, ωστόσο, που πρέπει κανείς να έχει στο μυαλό του, στη συζήτηση για το Ασφαλιστικό, είναι ότι αυτό σε καμία περίπτωση δεν είναι θέμα αποκλειστικά του Ν.3518/06 ή μόνο της τελευταίας 3ετίας ή 4ετίας. Το αντίθετο, η ψήφιση και εφαρμογή του αντιασφαλιστικού αυτού νόμου ήταν απλώς το πιο πρόσφατο – και από μίαν άποψη και αποκαλυπτικό – “επεισόδιο” στο μακρύ σήριαλ της άγριας επιδρομής στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων, ενός σήριαλ που μέχρι σήμερα είχε πολλούς σταθμούς. Ας δούμε τους κυριότερους:

- **Η ψήφιση του Ν.2084/92 (νόμου Σιούφα) το 1992.** Η ηγεσία του ΤΕΕ, μετά από τις πρώτες, χλιαρές “διαμαρτυρίες”, βιάστηκε να “θάψει” την απόφαση της Αντιπροσωπείας που ζητούσε την κατάργησή του, λανθάνοντας τη θεωρία της “ατελούς δομής” του ΤΣΜΕΔΕ – ότι δηλαδή οι συνέπειες δεν ήταν προϊόν του νόμου, αλλά της ...δομής των κλάδων του ΤΣΜΕΔΕ που ...δεν ήταν επαρκώς συμβατή με το νόμο(!). Έτσι, ο στόχος της κατάργησης του αντιδραστικού νόμου 2084/92 “μεταλλάχθηκε” στο “στόχο” της “αναδιάρθρωσης των κλάδων του ΤΣΜΕΔΕ. Η “Πανεπιστημονική”, όχι μόνο ζήτησε την άμεση κατάργηση του νόμου, αλλά και ουδέποτε υπέστειλε – μέχρι και σήμερα – τη σημαία του αιτήματος αυτού, ακόμα και όταν άλλες δυνάμεις που τότε είχαν επίσης διαφωνήσει με τον 2084, στη συνέχεια “ανέκρουσαν πρύμναν”.
- **Η απόφαση του 1996 για την είσοδο του ΤΣΜΕΔΕ στην Τράπεζα Αττικής και την αγορά, το 1997, του 34%, το οποίο μέχρι το 2003 αυξάνεται σε 42% περίπου.** Η απόφαση αυτή στηρίχθηκε από ΔΚΜ και ΠΑΣΚ από κοινού, με την πολιτική συμφωνία της παράταξης του ΣΥΝ (“Ενότητα Μηχανικών”) και διαδικαστικές μόνο επιφυλάξεις, ενώ την κατανήφισε μόνο η “Πανεπιστημονική”, η Συσπείρωση και ορισμένοι συνάδελφοι.
- **Η απόφαση της Αντ/πείας του 2003, για την αναδιάρθρωση των κλάδων, με την “Πανεπιστημονική” να είναι η μόνη παράταξη (μαζί και με μεμονωμένους αντιπροσώπους άλλων δυνάμεων) που την κατανηφίζει.** Το 2005 έρχεται το προσχέδιο νόμου, σε εφαρμογή της απόφασης αυτής. Η ΔΚΜ και οι δυνάμεις της “Συμπαράταξης” το χαιρετίζουν ανοικτά, αλλά και η ΠΑΣΚ, η ΔΑΠ και η Συσπείρωση “ανακαλύπτουν” ότι είναι “διαφορετικό” από την απόφαση της Αντ/πείας του 2003 και ζητούν, δήθεν, την πλήρη εφαρμογή της – στην ουσία δηλαδή στηρίζουν το πλαίσιο στο οποίο κινείται το νομοσχέδιο.
- **Η ομόφωνη απόφαση της ΔΕ, το Φλεβάρη του 2006, ανάβει το “πράσινο φως” για την ψήφιση του νόμου, ενώ αναπτύσσονται σημαντικοί αγώνες για την απόσυρσή του.** Γίνονται 2 καταλήψεις του ΤΣΜΕΔΕ, λαμβάνονται αποφάσεις ΓΣ Κλαδικών Συλλόγων (ΠΣΔΜ-Η) που ζητούν την απόσυρση, αλλά παρ’όλα αυτά η ΔΕ το Σεπτέμβρη του 2006 επιμένει να προβάλλει ανώδυνες παρατηρήσεις, διευκολύνοντας την κυβέρνηση να ψηφίσει το νόμο, **πράγμα που γίνεται το Δεκέμβρη του 2006.** Η “Πανεπιστημονική”, μαζί με άλλες δυνάμεις, ζητά σταθερά την απόσυρση και κατανήφιση του νόμου και στηρίζει τις κινητοποιήσεις που εξαγγέλλει το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών και το Συντονιστικό των Επιτροπών Αγώνα που έχουν συγκροτηθεί σε μια σειρά κλαδικούς Συλλόγους, ήδη από το καλοκαίρι με πρωτοβουλία της.
- **Η εξαγγελία της κυβερνητικής πρόθεσης να ιδιωτικοποιηθεί η Τράπεζα Αττικής, στις αρχές του 2007.** Με μια παρωδία διαδικασιών, η “υπηρεσιακή” ΔΕ, στην ουσία υποδεικνύει στο ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ να συμμετάσχει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου με το ποσό των 65 εκ. €, στην ουσία συναινώντας στην παραπέρα πρόσδεση του ΤΣΜΕΔΕ στο τραπεζικό κεφάλαιο. Το Συντονιστικό και το Σωματείο Μισθωτών καλούν σε συγκέντρωση ενάντια στην συμμετοχή του ΤΣΜΕΔΕ στην αύξηση αυτή, η οποία αντιμετωπίζεται με τα ΜΑΤ.

Είναι, λοιπόν, μακρά η διαδρομή και χρήσιμα τα συμπεράσματα, για το ποιοι διαχρονικά φαλκίδευσαν τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων μηχανικών και ποιους εκπροσωπεί, διαχρονικά επίσης, η ηγεσία του ΤΕΕ και όσοι εμφανίζονται σήμερα, υποκριτικά, να “ανησυχούν” για μια κατάσταση που οι ίδιοι δημιούργησαν.

2. Η κυβερνητική επίθεση, με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ, κλιμακώνεται:

Ο συγκεκριμένος Νόμος, όπως και σειρά άλλων κυβερνητικών ρυθμίσεων (Τράπεζες, πρώην ΔΕΚΟ κλπ.), αποτελούν **συνέχεια των προηγούμενων αντιασφαλιστικών νόμων** (τόσο της ΝΔ, όσο και του ΠΑΣΟΚ) με κορυφαίες αιχμές τους Ν.2084/92, 3029/02, 3232/04 που προωθούν μια συνολική αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού συστήματος – στα πλαίσια μιας ευρύτερης αντιδραστικής αλλαγής, που συμπυκνώνεται με τη **Στρατηγική της Λισσαβόνας της ΕΕ** – με κεντρικό στόχο **την ιδιωτικοποίηση και την επέκταση της ανταποδοτικότητας και του κεφαλαιοποιητικού συστήματος** στα χαρακτηριστικά και στη λειτουργία των ασφαλιστικών ταμείων. Η ουσία της πολιτικής αυτής, συνίσταται στη μεταφορά και νέων ακόμα ασφαλιστικών βαρών στις πλάτες των άμεσα ασφαλισμένων, με ταυτόχρονη ελάφρυνση της δαπάνης που βαρύνει το κράτος και την εργοδοσία. Στην ουσία, **ανταποδοτικότητα σημαίνει ότι η ασφαλιστική κάλυψη και οι όποιες παροχές της γίνονται ακόμα περισσότερο ατομική υπόθεση του εργαζόμενου και όχι δικαίωμα που παρέχεται με την εγγύηση του κράτους και με επιβάρυνση του κεφαλαίου.** Κι αυτό, εξειδικεύεται σε αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, μείωση των παροχών και αύξηση των εισφορών των ασφαλισμένων, υπονόμευση του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Παράλληλα, άλλες πλευρές της συνολικής επίθεσης, όπως η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η άτυπη μαύρη εργασία, η αύξηση των απλήρωτων υπερωριών, η πλήρης εμπορευματοποίηση της υγείας, υπονομεύουν με τη σειρά τους ακόμα περισσότερο τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Βρισκόμαστε λοιπόν μπροστά σε μια **συνολική επίθεση** που απαιτεί αγωνιστική απάντηση και αντεπίθεση απ' το σύνολο των εργαζομένων στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Οι αυξανόμενες ανάγκες των συναδέλφων δεν μπορούν να ικανοποιηθούν ούτε με μια διαφορετική διαχείριση του ΤΣΜΕΔΕ, ούτε μέσα στα όρια του ασφαλιστικού συστήματος, χωρίς ριζικές αλλαγές στην οργάνωση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, που αφορούν σε τελευταία ανάλυση το επίπεδο της διακυβέρνησης και της εξουσίας.

3. Ο χαρακτήρας και οι επιπτώσεις του 3518/06 και των μέτεπειτα εξελίξεων:

Μια απλή ματιά στις διατάξεις του νόμου 3518/2006 για το ΤΣΜΕΔΕ, αρκεί για να αποκαλύψει ότι ο νόμος αυτός είναι πρότυπο εφαρμογής των κατευθύνσεων που αναφέραμε παραπάνω. Γιατί βέβαια, δε μπορεί να κρυφτεί πίσω από καμιά απατηλή προσπάθεια εξωραϊσμού, η αλήθεια ότι ο νόμος:

- Προωθεί την ατομική ευθύνη του κάθε συνάδελφου για την ασφαλιστική του κάλυψη με την **απουσία κρατικής συμμετοχής** στους κλάδους της Ειδικής Προσαύξεσης (όπως μετονομάζεται ο παλιός ΕΛΠΠ), εφάπαξ και Πρόσθετης ασφάλισης (επικουρικού). Στους δύο πρώτους **απουσιάζει και η εργοδοτική εισφορά.** Δηλαδή, οι 2 στους 4 συνταξιοδοτικούς κλάδους του Ταμείου λειτουργούν ως **ΑΥΤΑΣΦΑΛΙΣΗ!**
- Αυξάνει υπέρογκα τις **εισφορές των ασφαλισμένων**, από 60 € έως 80 € το μήνα άμεσα και έως 130 € το μήνα σε βάθος δεκαετίας, δηλαδή τις αυξάνει άμεσα για τους “νέους” ασφαλισμένους, σε ποσοστό άνω του 30%! Η δήθεν “φιλολαϊκή” επιλογή προαιρετικής υπαγωγής των πολύ νέων συναδέλφων στην Ειδική Προσαύξηση, θέτει το πιο ασθενές τμήμα των μηχανικών στο **εκβιαστικό δίλημμα** του οικονομικού στραγγαλισμού σήμερα για μια αμφίβολη σύνταξη μετά από 35 χρόνια, ή στην αποδοχή της καθήλωσης της σύνταξης στα σημερινά, άθλια επίπεδα...
- **Μειώνει, επί της ουσίας, τη σύνταξη για τους “παλιούς” ασφαλισμένους**, αφού αρνείται να αποκαταστήσει το συνεχιζόμενο εδώ και δεκαετίες πετσόκομμα του ύψους της με παράνομες ερμηνείες των κυβερνήσεων και της διοίκησης του ΤΣΜΕΔΕ, με την κάλυψη ΤΕΕ. Ορίζει αυθαίρετα την κύρια σύνταξη σε ύψος 300 και πλέον € χαμηλότερα από το προβλεπόμενο σημερινό ύψος της, σύμφωνα με πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. **Για τους “νέους” διατηρεί την κύρια σύνταξη στα άθλια επίπεδα του νόμου Σιούφα, δηλ. στα 460 € σήμερα!**
- Εισάγει τον Κλάδο Προν. Παροχών, χωρίς να δεσμεύεται για την διασφάλιση, ούτε καν των σημερινών αντίστοιχων εγγυήσεων του ΙΚΑ, προς τους μισθωτούς συνάδελφους. Αν θεωρήσουμε δε, ως βάση για τον υπό σύνταξη κανονισμό του κλάδου αυτού, τις προτάσεις της Αντ/πείας ου 2003, θα πρόκειται, ουσιαστικά, για την **«επιδότηση» της ανεργίας με τις εισφορές των μισθωτών και αυταπασχολούμενων συναδέλφων.**

Η κυβερνητική εξαγγελία για την **είσοδο ιδιώτη στρατηγικού επενδυτή στην Τράπεζα Αττικής**, με εξαγορά του ποσοστού του Ταμείου Παρακαταθηκών και του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου (δηλ. στο 38%) και παραχώρηση του management, είναι βήμα ακόμα μεγαλύτερης χειροτέρευσης της κατάστασης. Στο βαθμό που θα υλοποιηθεί, είναι σαφές ότι η παραπέρα πρόσδεση του ΤΣΜΕΔΕ με τον ιδιωτικό τραπεζικό όμιλο που θα διαμορφωθεί, θα οδηγήσει σε **ακόμα μεγαλύτερη συρρίκνωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων** των εργαζόμενων μηχανικών, μιας και, για παράδειγμα, η σχέση εισφορών-παροχών θα καθορίζεται πλέον και “επίσημα” με κριτήριο την κεφαλαϊκή επάρκεια, την ταμειακή ρευστότητα και, τελικά, την κερδοφορία του τραπεζικού ομίλου (η οποία ξεπερνά τα 7 εκ. € μόνο το α' εξάμηνο του 2007) και όχι με κριτήριο την ικανοποίηση των αναγκών τους. Ήδη, στην κατεύθυνση αυτή η Τράπεζα Αττικής προχώρησε σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, ύψους περίπου 150 εκ. €, πράγμα που σημαίνει **παραπέρα επιβάρυνση του ΤΣΜΕΔΕ με 63 εκ. €, πλέον των 88 εκ. €** που έχουν “επενδυθεί” μέχρι σήμερα στον τραπεζικό τζόγο. Ταυτόχρονα, το ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ προχωρά σε αποτίμηση – μέσω συμβούλου επενδύσεων – της Τραπεζικής, έτοιμο να “διευκολύνει” με τις κινήσεις του την ολοκλήρωση του deal.

4. Η δική μας κατεύθυνση για την αντιμετώπιση του ασφαλιστικού προβλήματος:

Είναι σαφές ότι για την “Πανεπιστημονική” η κατεύθυνση αντιμετώπισης του προβλήματος δε μπορεί παρά να αναζητηθεί στον αντίποδα των κατευθύνσεων της Ε.Ε. και της Στρατηγικής της Λισσαβόνας. Στην κεντρική πολιτική επιλογή της ανταποδοτικότητας και του κεφαλαιοποιητικού συστήματος, **αντιπαραθέτουμε την λογική της Δημόσιας και Καθολικής, Υποχρεωτικής Κοινωνικής Ασφάλισης**. Η κατεύθυνση αυτή, εξειδικεύεται στους παρακάτω βασικούς άξονες:

- **Κατοχύρωση της κρατικής ευθύνης** για την παροχή της Κοινωνικής Ασφάλισης, η οποία είναι δικαίωμα και όχι εμπόρευμα. Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Ασφάλιση.
- **Μετατόπιση του κύριου βάρους των εισφορών, ώστε να βαρύνει την εργοδοσία και το κράτος**, στην κατεύθυνση της πλήρους απαλλαγής του μισθωτού από εισφορές.
- **Αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν, υψηλού επιπέδου Υγεία και Πρόνοια**. Διαχωρισμός Υγείας και Πρόνοιας από την Κοινωνική Ασφάλιση. Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Υγεία.
- **Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς**, στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες (μια πενταετία λιγότερο για τους εργαζόμενους στα Βαρέα και Ανθυγιεινά). Σύνταξη στο 80% των συνολικών αποδοχών της τελευταίας 3ετίας.
- **Διασφάλιση των αποθεματικών και της περιουσίας των ταμείων**. Και τα δυο είναι λαϊκή περιουσία και όχι “τροφοδότης λογαριασμός” για τις κυβερνητικές παροχές στο μονοπωλιακό κεφάλαιο. Καμμία εμπλοκή των ασφαλιστικών ταμείων σε επενδυτικές και χρηματιστηριακές δραστηριότητες.

5. Οι ευθύνες της ηγεσίας του ΤΕΕ και του ΤΣΜΕΔΕ, αλλά και η στάση άλλων δυνάμεων:

Οι ευθύνες της Δ.Ε. του ΤΕΕ και των παρατάξεων της πλειοψηφίας (ΔΚΜ, ΔΑΠ, ΠΑΣΚ, Συμπαράταξη κλπ.) είναι **τεράστιες**, αφού διαμόρφωσαν και προώθησαν το πλαίσιο της σημερινής κυβερνητικής επίθεσης στους εργαζόμενους μηχανικούς, με την υιοθέτηση της **απόφασης της Αντιπροσωπείας του Φλεβάρη 2003**, που άνοιξε το δρόμο στην επιβολή της πολιτικής της ανταποδοτικότητας. Οι μάσκες έπεσαν ολοκληρωτικά με την **ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΠΟΔΟΧΗ** του νομοσχεδίου από τη Δ.Ε., η οποία “παζάρεψε” (για τα μάτια του κόσμου και για προεκλογικούς λόγους) απλά το χρονικό ορίζοντα στον οποίο θα εφαρμοστούν οι αυξήσεις και το μέγεθος της κλοπής στο ύψος της σύνταξης. Στο θέμα της Τράπεζας Αττικής, οι εκπρόσωποι του ΤΕΕ στο ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ, **συνείνεσαν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου** και στην έγκριση του νέου 3ετούς επιχειρησιακού σχεδίου της. Στη συνέχεια, η ΔΕ όρισε νέους εκπροσώπους του ΤΕΕ στο ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ με μια απαράδεκτη διαδικασία, στα κρυφά το κατακαλόκαιρο, χωρίς καμία δέσμευση για τη στάση τους και χωρίς κανένα πολιτικό πλαίσιο, ψηφισμένο στην Αντιπροσωπεία, για το πως θα κινηθεί το ΤΕΕ στην παρούσα φάση. Η στάση τους αυτή δεν προξενεί καμία έκπληξη. Είναι άμεση απόρροια της αποδοχής εκ μέρους τους του αντιλαϊκού πλαισίου διαχείρισης του ασφαλιστικού ζητήματος, της πολιτικής της Ε.Ε. Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται, με ευθύνη των δυνάμεων αυτών και οι αποφάσεις των κλαδικών Συλλόγων.

Τεράστιες είναι και οι ευθύνες των δυνάμεων εκείνων που προβάλλουν αποσπασματικές πλευρές ως δήθεν κυρίαρχες, λ.χ. τη χρηστή διαχείριση ή τη “δομή” του Ταμείου, **αποκρύπτοντας τον πολιτικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού**, που είναι κοινός για όλα τα ταμεία. Καλλιεργούν αυταπάτες κλαδικής σωτηρίας, προβάλλοντας τη “βιωσιμότητα” του ταμείου – που οι εργαζόμενοι την έχουν χρυσοπληρώσει – προβάλλουν επιφανειακά, αποσπασματικά αιτήματα που διευκολύνουν τους κυβερνητικούς ελιγμούς και αθρώνουν τη ΔΕ του ΤΕΕ. Ειδικά, **οι ευθύνες της Συσπείρωσης “Αριστερών” Μηχανικών είναι μεγάλες**, για τη συνδιαμόρφωση και ψήφιση της απόφασης του 2003, την άρνησή τους να την καταδικάσουν (χέρι – χέρι με ΠΑΣΚ και ΔΑΠ) και για τον περιορισμό, στην πράξη, του διεκδικητικού αγώνα στα ανώδυνα όρια της “ορθής” εφαρμογής του παλιού Νόμου 915/79.

6. Τα πλαστά διλήμματα της “τελευταίας στιγμής”, για το ΤΣΜΕΔΕ:

Οι ηγεσίες του ΤΕΕ και του ΤΣΜΕΔΕ, σε μια απελπισμένη προσπάθεια να κρύψουν τις πελώριες ευθύνες που έχουν, στο θέμα του νόμου του ΤΣΜΕΔΕ, επιστρατεύουν κάθε λογής ιδεολογήματα για να αποπροσανατολίσουν τη δίκαιη αγανάκτηση των συναδέλφων. Έτσι, σήμερα ισχυρίζονται ότι:

- **“Ο νόμος δεν είναι συνολικά κακός, να τον διορθώσουμε”**. ΨΕΜΑ! Στις πλάτες των εργαζόμενων μηχανικών φορτώνονται περισσότερα βάρη και ελαφρώνεται η εργοδοσία και το κράτος. Οι 2 στους 4 συνταξιοδοτικούς κλάδους των “νέων” ασφαλισμένων είναι ΑΥΤΑΣΦΑΛΙΣΗ, οι 3 στους 4 δεν έχουν καμμία κρατική συμμετοχή! Την ώρα που το ΤΣΜΕΔΕ “πρωτοπορεί” στην εφαρμογή των κατευθύνσεων της ΕΕ για την καθιέρωση της ανταποδοτικότητας στην ασφάλιση, η ηγεσία του ΤΕΕ μας καλεί να δώσουμε τη μάχη των “τροπολογιών” για να μετριάσουμε, δήθεν, τις αρνητικές συνέπειες...
- **“Ο νόμος είναι καλός, αλλά η κυβέρνηση και το ΤΣΜΕΔΕ τον εφαρμόζουν «με λάθος τρόπο»**”. ΨΕΜΑ! Το χαράτσι των 60 έως και 130 € προβλέπεται ρητά στο νόμο. Χρειάζεται πολύ θράσος για να επικεντρώνεται το

ζήτημα του υπολογισμού των εισφορών επί 12 ή 14 μήνες, στο αν έγινε ή όχι αναλογιστική μελέτη. Επιτέλους, όλοι θυμούνται τις αναλογιστικές μελέτες που πρόβλεπαν τη χρεωκοπία του ταμείου το 1997 και το 2005.

- **“Δε θα πληρώνουν οι «νέοι» για να παίρνουν αυξημένες συντάξεις οι «παλαιοί» μηχανικοί”.** ΨΕΜΑ! Δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι για να πληρώσουν. Στο ερώτημα, γιατί αυξάνονται οι εισφορές και καθλώνονται οι συντάξεις, θυμίζουμε τη ληστεία των αποθεματικών από τις άτοκες καταθέσεις στην Τράπεζα της Ελλάδας, το Χρηματιστήριο, την εισφοροδιαφυγή στους μισθωτούς με Δελτία Παροχής, τα “δανεικά κι αγύριστα” κράτους και εργοδοσίας. Θυμίζουμε τα 150 εκ. € που “επένδυσε” το ΤΣΜΕΔΕ στην Τράπεζα Αττικής, τα 7 εκ. € κέρδη της για το α’ εξάμηνο του 2007, την επερχόμενη ιδιωτικοποίησή της και τα “παιχνίδια” με τη θέση της μετοχής.
- **“Το κύριο θέμα σήμερα είναι η διασφάλιση της αυτοτέλειας του Ταμείου”.** ΨΕΜΑ! Οι εργαζόμενοι μηχανικοί δεν έχουν να κερδίσουν τίποτε από ένα “αυτοτελές” Ταμείο-Τράπεζα, που θα συμπιέζει καθημερινά προς τα κάτω τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Το πραγματικό δίλημμα είναι: θα έχουμε κοινωνική ασφάλιση η οποία θα εγγυάται τη διεύρυνση των ασφαλιστικών κατακτήσεων των εργαζόμενων μηχανικών ή θα έχουμε μια κοινωνική ασφάλιση στη λογική της ανταποδοτικότητας; Και, με το νομοθετικό πλαίσιο τύπου 3518/06, είναι σαφές για που βαδίζουμε...

7. Το διεκδικητικό μας πλαίσιο:

Η “Πανεπιστημονική” καλεί τους εργαζόμενους μηχανικούς να αντισταθούν στη λογική της δήθεν μείωσης των αρνητικών συνεπειών στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, στην οποία τους σπρώχνει η ηγεσία του ΤΕΕ, με τη λογική της δήθεν διεκδίκησης “διορθώσεων” στο νόμο. Άμεσα, απαιτούμε την κατάργηση του νόμου 3518/06 για το ΤΣΜΕΔΕ! Οι συνδικαλιστικοί φορείς των Μηχανικών πρέπει, επιτέλους, να βγουν στο προσκήνιο, να οργανώσουν την αγωνιστική αντίθεσή τους και να διεκδικήσουν:

- ✓ Την **κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων,**
- ✓ Να αρθεί ο διαχωρισμός “νέων” και “παλιών” ασφαλισμένων, χωρίς πρόσθετη επιβάρυνσή τους,
- ✓ Τη **μείωση των εισφορών στα προ του 1992 επίπεδα,** ειδικά για τους κάτω της πενταετίας έκπτωση 50%. Καταβολή των εισφορών των στρατευμένων και των μεταπτυχιακών σπουδαστών από την Πολιτεία,
- ✓ Την **πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη,** με πλήρη προστασία της μητρότητας και των συναδέλφων με ειδικές ανάγκες,
- ✓ **Επίδομα Ανεργίας στο 80% του βασικού μισθού,** για τους άνεργους και υποαπασχολούμενους μηχανικούς, ανεξάρτητα από τρόπο αμοιβής (μισθό, δελτίο παροχής), πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων συναδέλφων,
- ✓ **Δρομολόγηση της άμεσης αποσύνδεσης** του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο. Ούτε ένα ευρώ από τις εισφορές των εργαζόμενων μηχανικών στα “παιχνίδια” των τραπεζιτών!
- ✓ **Άμεση απόδοση των οφειλών Δημοσίου και εργοδοσίας στο Ταμείο.** Κατάργηση της νόμιμης εισφοροδιαφυγής που προσφέρει το πλαίσιο των ΣΔΙΤ. Άμεση διεκδίκηση των απωλειών στο αποθεματικό από την άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδας,
- ✓ **Κάτω τα χέρια από την κινητή και ακίνητη περιουσία του Ταμείου!**
- ✓ Μηχανοργάνωση του ΤΣΜΕΔΕ για τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του.

Στη γενικότερη επίθεση της ΕΕ και της άρχουσας τάξης ενάντια στα δικαιώματά τους, οι εργαζόμενοι μηχανικοί πρέπει να αντιπαραθέσουν τη συμπόρευση με το ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, τη συμμαχία τους, τη συσπείρωση που δίνει στον αγώνα προοπτική. Ο αγώνας είναι ενιαίος για όλους τους εργαζόμενους.